

skønner ikke, at der kan være Noget til Hinders for, indtil videre at lade de vedkommende Politie-embedsmand overtage disse Forretninger, saafremt Sagen ikke maatte være ordnet paa anden Maade, inden nærværende Lov træder i Kraft. Forfaavidt det Tilfælde maatte indtræde, at der i nogen Kjøbstad ikke er bosat en Politie-embedsmand, hvilket efter dette Udkast er Tilfældet i et Par bornholmske Byer, maatte formeentlig den Politieembedsmand, i hvis Distrikt Kjøbstaden er beliggende, overtage Forretningerne.

ad § 7.

Ligesom det ofte under de foreløbige Under- søgelses, som foretages, forinden Sager om begaaede Forbrydelser og Lovovertrædelser bringes for Domstolene, vil være nødvendigt for Politiet at modtage Forklaringer om, hvad der er fore- gaaet, af Personer, som maae formodes at vide Besset herom, saaledes vil det ogsaa i de Tilfælde, hvor Oplysninger i offentligt Siemed udenfor egentlige Retsager skulle tilveiebringes ved Politiets Hjælp, være nødvendigt at mod- tage Forklaringer af forskjellige Personer, og det er derfor ogsaa i foregaaende Paragraf foreskrevet, at Politieembedsmændene i saadan Anledning skulle være berettigede til at indkalde Personer, der ere bosatte i Distriktet, til at afgive Forklaring under Sandheds Pøfte. Men til en saadan Berettigelse for Politiet maa der svare en For- pligtelse hos de Vedkommende til at møde for Politieembedsmanden og afgive Forklaring, og da det vel turde være tvivlsomt, om en saadan Forpligtelse kan udledes af den almindelige Lovgivning, har Man anseet det rettest her at give en udtrykkelig Forskrift derom, i hvilken Henseende man navnlig har troet at kunne støtte sig til Analogien af Pl. 10de Febr. 1818, ifølge hvilken Enhver er forpligtet til at give Møde efter Tilsigelse for Amtmanden under Straf af Bøder. Denne Forpligtelse til at give Møde efter Tilsigelse hos vedkommende Politieembeds- mand synes imidlertid rettest at burde indskrænkes til Beboerne af det ham underlagte Distrikt, og naar det i Paragrafen er fastsat, at den paahviler Beboerne af Politikredsen eller Politidistriktet, saa sigtes ved det første Udtryk til det Tilfælde,

at Kredsen ikke er delt i Distrikter, hvilket ofte vil indtræde. Forfaavidt altsaa Forklaringer skulle erhverves fra Personer, der ere bosatte i forskjellige Distrikter, maa den Embedsmand, hvem det er paalagt at tilveiebringe Oplysninger, i denne Anledning henvende sig til de vedkom- mende Politieembedsmand, men da Politi- mesteren, som tidligere anført, saavidt muligt selv bør lede Forundersøgelserne i Straffesager i hele Kredsen, selv om denne maatte være delt i Distrikter, maae Kredsens Beboere ogsaa være forpligtede til at møde for ham i saadanne Sager, om de end ere bosatte i et Distrikt, der ikke staaer under hans umiddelbare Bestyrelse. Det er imidlertid klart, at der maa være en Grændse for de Paagjældendes Forpligtelse til at afgive Forklaring, og denne kan formeentlig kun findes i de Forskrifter, som bestemmer Pligten til at afgive Forklaring for en Ret som Vidne, og som findes i det forelagte Udkast til Ravningsloven. Herved opstaaer imidlertid den Vanskelighed, at Politieembeds- manden, der ikke har nogen dømmende Myndig- hed, ikke med Retsvirkning kan afgjøre, om den, der er tilsagt for at afgive Forklaring, er be- rettiget til at nægte Saadant; Man maa derfor i saadanne Tilfælde overlade til den Paagjæl- dende selv under eget Ansvar at nægte at af- give Forklaring; og det vil da, naar der an- lægges Sag imod ham i denne Anledning, blive at afgjøre, om hans Vægring har været berettiget, i hvilket Tilfælde han vil være at fri- finde. Det vil saaledes af Hensyn til de Spørgsmaal, der kunne opstaae om Forpligtelsen saavel til at møde, som til at afgive Forklaring, ikke være gjørligt at overlade vedkommende Politieembedsmand selv at diktere Straffen, naar Noget udebliver eller nægter at afgive Forklaring uden lovlig Grund, hvorimod saadant Forhold bliver at gjøre til Gjenstand for en særlig Sag, der jo iøvrigt efter den paatænkte nye Rettergangsmaade vil kunne afgjøres i kort Tid. Hvad Straffen angaaer, da synes denne passende at kunne fastsættes i Analogi med den ovennævnte Pl. 10de Febr. 1818, dog med Hensyn til de mange Tilfælde af forskjellig Betydning og Vigtighed, som falde ind under